

Aleksander Dobrowolski, Jerzy Rozpędowski, Jerzy Lodowski, Rafał Czerner, Czesław Lasota, Zdzisław Wiśniewski

---

Głogów-Stare Miasto, Ratusz, ściana
północna, gm. loco, woj. legnickie,
AZP 68-19/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 118

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Głogów-Stare Miasto, Ratusz,
ściana północna
gm. loco, woj. legnickie
AZP 68-19/—**

Muzeum Archeologiczno-Historyczne
w Głogowie

Badania prowadził mgr Aleksander Dobrowolski. Inwentaryzacja architektoniczna i konsultacje: prof. dr hab. Jerzy Rozpędowski, doc. dr hab. Jerzy Łodowski, dr Rafał Czerner, dr Czesław Lasota, mgr Zdzisław Wiśniewski. Finansowane przez Wojewódzki Dział Inwestycji w Legnicy Oddział w Głogowie. XII-XX w.

Podczas wykonywania wykopów pod kanalizację ściekową przy Ratuszu od strony północnej natrafiono na pozostałości architektoniczne i nawarstwienia kulturowe. Prace ziemne związane z realizacją kanalizacji ściekowej zostały z powodów technicznych podzielone na dwa etapy:

Etap I — wykonano wykopy w części wschodniej na odcinku 28 m od studzienki przyłączeniowej, znajdującej się w linii kanalizacyjnej usytuowanej po osi północ-południe, przy wschodniej ścianie Ratusza. Badania ratownicze rozpoczęto 21 lipca 1995 r. i kontynuowano do 29 lipca 1995 r. Przed przystąpieniem do realizacji dalszego odcinka robót inwestycyjnych należało zasypać dotychczasowe wykopy.

Etap II — wykonano pozostałą część wykopów pod kanalizację dochodzącą do zachodniego skrzydła po północnej stronie Ratusza. Na tym etapie badania rozpoczęto 26 września 1995 r. i zakończono 12 października 1995 r. Zgodnie z umową zawartą z inwestorem głębokość wykonanych wykopów miała ok. 3,5 m, a w niektórych przypadkach przekraczała 4 m. Poszerzenie i pogłębienie wykopów dla celów badawczych było niemożliwe z powodu ograniczeń czasowych i finansowych. W związku z tym piwnice zostały odsłonięte do poziomu podłóg.

Odsłonięto wnętrza piwnic budynku „B”. Komory piwniczne miały kształt prostokątny o wymiarach: komora 1 i 2 — 5 x 1,8 m, komora 3 — 6,6 x 2,25 m, komora 4 — 5 x 2,1 m. Pozostałe komory zostały odsłonięte częściowo i w związku z tym określenie ich pełnych wymiarów było niemożliwe. Wszystkie komory były otynkowane, jedynie zewnętrzna, wschodnia ściana nie miała śladów po tynku. Do budowy użyto cegły maszynowej o formacie 26 x 12 x 6 cm, ułożonej na mocnej, cementowej zaprawie. Za ścianami budynku „B” (w kierunku zachodnim) wystąpiły pozostałości nawarstwień osadniczych.

W obrębie komory sukienicznej nr 4a, pod fundamentem kamiennym północnej ściany wystąpił obiekt o wymiarach 1,4 x 1 m. W przekroju miał kształt niecki o głębokości 0,78 m. Wypełnisko jego stanowiła ciemnoszara, zwarta próchnica. Na głębokości 0,3 m mierząc od górnej krawędzi obiektu wystąpiła soczewka przepalanej polepy o grubości 4 cm. Nie obejmowała całej powierzchni obiektu, tylko jego południową część. Od strony wschodniej wystąpiła w formie klina warstwa żółtego piasku o grubości ok. 20 cm. Materiał zabytkowy pozwala ustalić chronologię obiektu na okres średniowieczny — ok. XII w.

W wykopie pod kanalizację odsłonięto w różnym stopniu budowle: 3, 1a-3a, budynek A. Głównie zostały odkryte wnętrza piwnic, których nie rozpoznano w trakcie badań wykonanych w latach 1986-1988. Komorę 3a, 3 zbudowano jako pierwszą w zespole komór szeregu południowego, pomiędzy wieżą a przejściem południowym przez blok śródrzynkowy. Plan jej parteru tworzyły dwa pomieszczenia, przy czym północne było podpiwniczone. Wymiary komory nr 3a: długość i szerokość w obrysie zewnętrznym 5,6 x 9,4 m, grubość ścian piwnicy 1-1,2 m. Komory 3 i 3a wzniesiono w stylu gotyckim. Pozostałe komory piwniczne odkryte w wykopach datowane były na renesans i okresy późniejsze.